

DEVLET ANAYASA YAPIYOR!

08/01/2012 <http://www.radikal.com.tr/radikal2/devlet-anayasa-yapiyor-1074953/>

Kemal ŞAHİN

Demokrat Yargı Genel Sekreteri, Yargıç, Kazan Adliyesi

Not: Bu makale PEDER BEY'İN YARGISI adlı kitap'ta da yer almıştır. (Tekin Yayinevi, Nisan 2016)

Eğer niyet gerçekten demokratik bir anayasa ise, öncelikle antidemokratik yasal düzenlemelerin acilen kaldırılması ve demokratik bir anayasa için ilk önkoşulların sağlanması gerek

Devlet ve inşa ettiği “sivil toplum” ile medyatik ve akademik “aydınlar” tarafından önüne “yeni” sıfatı yapııştırılan anayasanın tamamlanacağı yıla girdik. Peki, “yeni anayasa” çalışmaları ne durumda?

Yaptıkları şeyin anayasa yazmak olmayıp, anayasa yapmak olduğunu sıkça tekrarlayan Meclis ve Anayasa Uzlaşma Komisyonu Başkanı Cemil Çiçek, 9 Aralık'ta TÜSİAD Yüksek İstişare Konseyi'nde yaptığı konuşmada şöyle demişti: “Bu anayasa birçok reformun yapılmasında engel teşkil ediyor. Temenni ediyorum ki, 2012 yılı anayasayı tamamladığımız yıl olsun. Bir daha bu konuları konuşmayalım. Biz 2012 yılı sonuna kadar bir yerlere getirelim. Bitmeyecek olsa da herkes görsün burada inşaat devam ediyor. Duvarlar örülmüş, sıvası yapılmış, belki de içeride fayans yapılıyor. Futbol seyircisi gibi 22 kişinin ne yapacak diye izlenmesi gibi anayasa yapılmasını izlemek anayasa yapmaya aykırıdır.” Çiçek'e göre anayasa yapıldığında demokratikleşme sağlanacak, demokrasi gelecek, bir daha böyle bir meseleyi konuşmak zorunda kalmayacağız! Demokratikleşmenin doğrudan yasa ya da anayasa ile gerçekleşeceğine inanılan kadim geleneğin tam da üzerine oturuyor. Yaşadığımız bütün siyasal

sorunların kaynağı mevcut anayasadır, bu nedenle de siyasi iktidar hiçbir reform yapamıyor! Ama “yeni anayasa”nın yani toplumdan gizli yapılan “inşaatın” bitmesine de az kalmış, fayansları dahi döşenmiş olabilir, geriye sadece badana-boya yani cilalama işleri kalmış. Bunu da toplumdan gizli yapmak zorundalar! Çünkü toplum tarafından bu sürecin izlenmesi, 12 Eylül Anayasası’na aykırıymış! Adeta toplumun denetiminden kaçırılan bir gecekonduyu yapıyoruz. Anayasa Uzlaşma Komisyonu komedisinden demokratik anayasa bir tarafa, sıfatsız bir anayasa dahi çıkmaz.

Demokratik iklim

Oysaki siyasi iktidarın Türkiye toplumuna demokratik bir anayasa vaadi vardı. İşte bu noktada sorulması gereken şu: “Eğer ‘yeni anayasa’ ile kastedilen demokratik bir anayasa ise, demokratik bir anayasa için ülkedeki iklim uygun mu?”

Her şeyden önce demokratik bir anayasa yapım süreci politik bir faaliyetin varlığını gerektirir. Yani anayasa tartışmaları gündeminde birbirinden çok farklı politik eylemin sahnelenmesi, görünür olması, politik tercih ve eylemlerin eşit koşullarda çatışması ve yarışması zorunludur. Çünkü demokratik bir anayasanın doğma ihtimalinin asgari koşulu, gündemi, tartışımı ve yapım sürecinin öncelikle demokratik bir karaktere sahip olmasıdır.

Somutlaştırmak gerekirse, mevcut anayasa yerine yepyeni bir anayasa yapılacağı iddia ve vaat edildiğinden şu sorular üzerinde toplumun farklı kesimlerince azami ölçüde özgür ve eşit bir tartışma yapılabilmesi ve politik tercihler ortaya konulabilmesi: Yeni anayasal teşkilat nasıl olmalı? Yüzyıllık geleneğin tam da üzerine gelip oturan “yeni yargı” aynen kalacak mı? Temel hak ve özgürlüklerin temsili organlara karşı anayasal güvenceleri ya da özgürlüğün sayısal çoğunluğa karşı korunmasının hukuksal barajları nasıl düzenlenmeli? Siyasal toplumun kimliği, milletin ya da yurttaşın tanımını ne şekilde yapılmalı? Egemenliğin paylaşımı nasıl düzenlenmeli, federal veya üniter yapılardan hangisi tercih edilmeli? Kurucu millet çeşitlendirilmeli mi? Değiştirilemez ilkeler olmalı mı, olmamalı mı?

Peki böyle bir ortam var mı? Mevcut anayasal teşkilata yönelik itirazlarını şiddete başvurmaksızın dile getirenleri ve politik tercihlerini ortaya koyanları, “terör örgütü üyeliği, terör örgütü üyesi olmadığı halde örgüt adına suç işleyen kişinin terör örgütü üyeliği, suç ve suçluyu övme, halkı kin ve düşmanlığa tahrik ve aşağılama, halkı kanunlara uymamaya tahrik, adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs, devletin egemenlik alametlerini aşağılama, Türk milletini, Türkiye Cumhuriyeti devletini, devletin kurum ve organlarını aşağılama, halkı askerlikten soğutma” suçlamalarının failleri haline getiren antidemokratik düzenlemeler, Terörle Mücadele Kanunu, olağanlaşan “olağanüstü yargılama” usulleri aynen duruyor.

O halde tepeden tırnağa her şey antidemokratikken, bu süreçte demokratik bir anayasanın inşası kocaman bir paradoks değil mi? Değiştirmeye çalıştığınızı iddia ettiğiniz eski anayasal yapıyı korumak adına cezaevlerini bu yapıya yönelik itirazlarını ve politik tercihlerini ortaya

koyanlarla doldurursanız, sizin yapacağınız anayasa “gecekondur” yoluyla ortaya çıkmış anti-demokratik ve kirli bir anayasa olur.

Eğer niyet gerçekten demokratik bir anayasa ise öncelikle bu antidemokratik yasal düzenlemelerin acilen kaldırılması ve demokratik bir anayasa için ilk önkoşulların sağlanması yani bir yol temizliği gerek. Mevcut anayasa, demokratik bir anayasa için yol temizliğine engel olmadığı gibi, siyasi iktidarın çok sevdiği bir kanun hükmünde kararname bile yeterli.

MGK'nın 7 numaralı bildirisi

Demokratik bir anayasa için yol temizliğinin gerekliliğine paralel bir “yol temizliği” tüm şiddeti ve hızıyla devam ediyor. Hatta Milli Güvenlik Konseyi'nin darbe sabahında yayımladığı, siyasi parti faaliyetlerini, spor faaliyetlerini, DİSK, MİSK ve bunlara bağlı sendikaların faaliyetlerini yasaklayan 7 numaralı bildirisindeki zihniyete doğru evrilmek üzere. Bakınız, paralel “yol temizliği”ni gerçekleştiren ekibin başındaki İçişleri Bakanı İdris Naim Şahin ne diyor? “Bilimsel terör var... Resim yaparak, tuvale yansıtarak, şiir yazarak, şiire yansıtıyor, günlük makale yazarak. Arka bahçe üniversitede kürsüsüdür, dernektir, sivil toplum kuruluşudur” Politikleşmiş halkın tüm kesimlerini terörist olarak gören bir zihniyet. Evren artık ölse de gam yememeli, yarattığı zihniyet aynen devam ediyor.

Antidemokratik anayasa

Demokratik anayasa, demokrasiye en fazla ihtiyacı olanların ya da mevcut anayasal düzenden en çok mağdur olanların yani politikleşmiş halkın tüm kesimlerinin azami ölçüde aktif ve etkin bir şekilde anayasa tartışmaları sürecine müdahil olmasıyla gerçekleşebilir. Çünkü demokratikleşme süreklilik arz eden bir eylemlilik sürecidir, sınırları önceden çizilebilecek ve bir yerde sabitlenebilecek bir şey değil. Yapılması gereken, bu sürecin karşısına çıkan tüm engellerin kaldırılmasıdır. Aksi durumda, eşitlik, özgürlük ve demokrasiden korktuğu kadar hiçbir şeyden korkmayan devlet “toplum için” anayasa yapmış olur. Devletin yapacağı anayasa demokratik olamaz, antidemokratik anayasa olur. İşte bugün de yapılan budur.